

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 10636 af 01/05/2009 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 96-09 om merudgifter - diætkost - dokumentation - komælksallergi - barn

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500353-08

Ankestyrelsens principafgørelse 96-09 om merudgifter - diætkost - dokumentation - komælksallergi - barn

Resume:

Endreng, som havde en veldokumenteret komælksallergi, var omfattet af den personkreds, som kunne få dækket udgifter til diætkost, kalktilskud og D-vitaminer.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ved elimination og provokation var dokumenteret, at drengen havde en indgribende langvarig lidelse i form af komælksallergi, som havde alvorlige følger for ham i den daglige tilværelse, og som sandsynligvis ville vare i flere år og måske barnealderen ud.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at det ved at stille denne diagnose var tilstrækkeligt dokumenteret, at drengen, når han fik en mælkefri diæt, havde behov for indtagelse af kalktilskud og D-vitamin.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 41

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en dreng på 9 år, til hvem der i flere år var modtaget 2/8 af standardbeløbet i servicelovens § 41, stk. 2, til dækning af nødvendige merudgifter i forbindelse med hans mælkeallergi. Disse merudgifter var udgifter til diætkost, kalktilskud og D-vitamin.

Kommunen bevilgede i forbindelse med den årlige regulering et diættilskud på 385 kr., men gav afslag på Calcium Sandoz og Vital Longo Classic D-vitamin, idet disse udgifter var dækket ved udbetaling af diættilskud.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet lagde til grund, at merudgiftsydelsen efter § 41 blev udmålt efter en konkret vurdering af de sandsynliggjorte merudgifter ved forsørgelsen, hvori beregninger fra Forbrugerstyrelsen, patientforeninger og lignende kunne indgå.

Ifølge Astma og Allergi Forbundets oplysninger om merudgifter til diætkost (januar 2007) var merudgiften til et barn med mælkeallergi efter forbundets beregninger ca. 385 kr. om måneden. Dertil kom udgifter til calcium (kalk).

Der blev klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det anført, at familien i ca. 4 år har modtaget et beløb svarende til 2/8 af standardbeløbet af kommunen. Dette blev ændret til 1/8, idet kommunen brugte Astma og Allergi Forbundets satser, men så bort fra udgifterne til kalk og vitamin.

Nævnet bemærkede ved genvurderingen, at Longo Vital Classic var en multivitamintablet, og efter nævnets opfattelse var det normalt at give et barn et vitamintilskud i form af multivitaminpiller. Det var oplyst, at 100 stk. kalktabletter kostede 270 kr. Ved et forbrug for 2 stk. daglig svarede dette til en månedlig udgift på 162 kr.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om et barn med mælkeallergi var omfattet af personkredsen i servicelovens § 41 og kunne få dækket nødvendige merudgifter til diætkost m.m.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at drengen var omfattet af den personkreds, som kunne få dækket udgifter til diætkost, kalktilskud og D-vitaminer.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ved elimination og provokation var dokumenteret, at drengen havde en indgribende langvarig lidelse i form af komælksallergi, som havde alvorlige følger for ham i den daglige tilværelse, og som sandsynligvis ville vare i flere år og måske barnealderen ud.

Ankestyrelsen lagde samtidig vægt på, at drengen havde en alder, hvor han i særlig grad havde brug for næringsindholdet i mælk.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at det ved at stille denne diagnose var tilstrækkeligt dokumenteret, at drengen, når han fik en mælkefri diæt, havde behov for indtagelse af kalktilskud og D-vitamin.

Ankestyrelsen tog ikke herved stilling til størrelsen af den nødvendige merudgift til kalktilskud og D-vitamin og således heller ikke til, om drengen var berettiget til mere end et standardbeløb.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.